Székesfehérvár, 1907. XIV. évfolyam, 56. szám. Kedd, május 14.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatók katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., ½ évre 6 kor., ¼ évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Pornografia.

Kérelem Székesfehérvár katholikus asszonyaihoz.

Komoly célja e soroknak: Székesfehérvár és Fejérmegye katholikus asszonyainak és anyáinak figyelmét felhivni egy olyan kötelességükre, melyet teljesiteni ez ideig, azt hiszem, elmulasztottak.

Nem arrogálom magamnak a felfedező szerepét, mikor konstatálom azt a szomoru tényt, hogy egyik helybeli lap, a Székesfehérvár és Vidéke egy idő óta, főleg szombati, tehát a legtöbb ember által olvasott számaiban oly irányt kultivál, mely a keresztény erkölcstannal homlokegyenest ellenkezik.

Lehet, hogy ez a — nevezett lapban mind jobban elhatalmasodó — tónus a nem keresztény szerkesztő erkölcsi felfogásának kifejezője; az is lehet, hogy *olvasói jórészének* izlését tartja szem előtt: de tény az, hogy a lap keresztény és főleg katholikus hölgy olvasó közönségének kritikája előtt meg nem állhat.

Sulyosbitó körülményt látok abban, hogy a lap ily irányu közleményei rendesen „egy hölgy olvasónktól“, „egy urleány“, „egy urasszony“, stb. jelzéssel jelennek meg. Közel áll a gyanu, hogy e közleményeket nem mindig női toll veti papirra, de ha a gyanu alaptalan, ugy ez nem a legjobb szinben tünteti fel a Székesfehérvár és Vidéke hölgy-munkatársainak erkölcsi felfogását.

Nem áll módomban, hogy kimeritő cimsorozattal szolgáljak, de ez a lap olvasóira nézve felesleges is volna. Tény az, hogy a nevezett lap csaknem minden számában találkozunk olyan közleményekkel, melyek a pornografia határain járnak s épen ezért imminens veszélyt rejtenek magukban, hogy a keresztény olvasóközönség erkölcsi felfogását megmételyezik.

Nevezett lapban nemrég jelent meg egy cikksorozat, ha jól tudom, a „csók természetrajzáról;“ mult szombati számában „Sztrájkolnak a gólyák“ „egy hölgy hozzászólása“ cimmel egy oly közlemény látott napvilágot, mely tisztességes férfiaknak is arcába kergeti a vért.

Az olcsó szellemesség babérjaira utazó cikk bevezető sorai a következők:

„Ne tessenek megijedni. Még nem nálunk, csak Baranya és Somogy-megyékben. Itt Székesfehérváron a statisztikai kimutatások még elég bő szaporaságot állapitanak meg. De hogy meddig, az nem annyira a jövő kérdése, mint a mai áldatlan viszonyoké.“

Majd alább igy folytatja:

„Ily körülmények között *csak természetes*, hogy a *szülők közös elhatározással beszüntetik az ujjonczállitást.*“

Majd a következő istentgúnyoló szavakat olvassuk:

„Tehát nem csoda, ha untalan igy sóhajtanak fel (t. i. a szülők): „Uram Jézus ha már megáldottál gyerekkel, legalább kincseket is adj hozzá, amivel felnevelhe[illegible] öket.“ *Tudnivaló azonban, hogy az Ur Je[illegible] csak erkölcsi segedelmet szokott küldeni. Anyagiakkal nem támogatja hiveit. De ha már ő nem működik közre a mi létfentartásunk megkönnyitésén*, a mi politikai szülőanyánk, az állam és városhoz fordulunk.“

Még alább:

„Mert ha még ezt a csekély áldozatot sem hozzák meg az agyonnyomorgatott középosztálynak, kénytelenek leszünk *sztrájkba állitani a gólyákat.*“

Hát, kérem, ez ocsmány dolog. A haza legjobbjai vállvetve fáradnak azon, hogy a nemzetpusztító borzasztó mételyt kiirtsák a magyar nép lelkéből, mert látják azt, hogy ha a kivándorlás nem, de ez a szörnyü ragály okvetlenül vágóhidra viszi a nemzetet s egy intelligens családok körében olvasott lap propagandát csinál az egy — gyermekrendszernek.

Ha hivatalos közeg lennék, birói uton szerelném le ezt a piszkos műveletet; igy nem tehetek mást: városunk és megyénk katholikus asszonyaihoz, anyáihoz fordulok kérésemmel.

Spanyol földön.

— A *„Fejérmegyei Napló“* tárcája. —

Irta: **Szemere Ilona.**

II.

Sevilla! Sevilla! Te, édes bohó a spanyolkarneválnak örökös tanyája! Te, a mór időkből visszamaradt örökség, te, ki a „világ legnevetőbb városá“-nak vagy kikiáltva. De igaza is van a hirnek! Keskeny sikátoraidban, melyeket fölül kifeszitett vászonvélumok tartanak állandóan hüvösé, minden este processiósan indul meg a sevillai sétáló nép. *Sétálnak, de nem mint nálunk* a belvárosi korzós otthon, tükör előtt nagy gonddal elkészitett s megrendelt mosolygós ajakkal, suttogós, csipkés ruhában; dehogy igy! — fekete ruhában, kalap és kesztyü nélkül, gondtalanul, mosolyogva, mintha csak sétálásra és csacsogásra teremtette volna a spanyolok Istene ezeket bájos, tüzes szemü sennoritákat. Mélységes, nagy fekete szemükön kivül, egyedüli pompájuk még a finom szövésü mantilla, a fátyolkendő, melyet müvésziesen vetnek a még müvészieseb ben megépitett frizurájukra. Kiegészitő parádéjuk még az a csomó üde, fehér virág, mit a hajába tüz a reggeli bevásárlásnál, a szolgálólány épugy, mint az estikocsizásnál a legelőkelőbb spanyol nő.

Mozdulatok kecsességében, a legyező használatának graciózebb kezelésében nincs párja a sevillai asszonyoknak. Az a háromesztendős kis baba, ki ha hordár gyereke is, de azért fehér csipke szoknyácskában és strucctollas főkötőjében végzi az esti, modhatni éjszakai sétáját annak a parányi kacsójában a legyező kifogástalanabbul cirogatja a levegőt, mint nálunk a legünnepeltebb primadonnáéban.

Az idegen ember, nekik, ugy tapasztaltuk, egy ingyen járó, kész mulatozás. Egy este, spanyol népéletet tanuláányozni óhajtván, hárman egy kis — villamos vágányok menti — kóborlásra indultunk. Hatalmas, pálmafás sétatérre kerültünk, hol száz meg száz apróság játszadozott. Az egyik fiu fején egy levágot ökörfej diszlett, mivel a többi társait ijesztgette, kik nagyokat ugrálva botokkal hadonázva menekültek a képzelt bikától. Odébb csoportokban, kis lányok táncolgattak körben. Ez vonzott leginkább bennünket. Az öt-hat éves kis lányok castagnettát pattogatva a kezükben, bájjal és igazi spanyol szilajsággal jártak egy spanyol táncot, a castanellát. S hozzá énekelgetnek halkan dudolva, lágy rithmussal. Gyönyörködésünket megzavarták az ifju caballerosok, tüntető kiváncsiságukkal, kik viszont minket bámultak. Különösnek tetszett előttük, hogy mi nők, kalapot is viselünk, hogy szőke haju is van köztünk, hogy feherebb az arcunk s magasabb a termetünk, mint az övéké. Nincs az a szin indián csapat, kit mi itthon jobban körülvennénk bámulalunkkal, mint ők minket, tehát menekültünk.

Kevés időnk volt másnap s igy korán bejártuk a várost, korán elhagytuk a mi mesebeli Grand Hotel de Roma szállásunkat. Sevilla különben bővelkedik az ilyen nagyszerüen berendezett házakban. Fehér márvány pompeji stilusban épült oszlopos folyosók ölelik körül az udvart; ennek közepén az elmaradhatatlan csobogós szökőkut, a kut körül cserépvirágoknak tarkasága édes illatával. Az emeletek közt ernyők, függönyök redői borulnak össze, melyeken keresztül csak a napsugárt kereső pálma levele törhet utat. Azontul mystikus árny borul a ház patiójára, hova esténkint bizalmas csevegésre gyül össze a család. A szines üvegü függölámpa fényét ellensulyozza a hagyományos spanyol fal, mit a patio ajtajához állitanak, a kiváncsi szomszédok szemei részére. Ezek az udvarok, patiok adják meg Sevillának a legkarakterisztikusabb jellegét.

De hátra van még Sevilla csodapalotája az Alcazar, mely tulajdonképpen egy kis izelitő részünkre a még pompásabb Alhambra palotából. Ez az aranyos mozaikszerü szőnyegszinezésü falakkal körülvett márvány *királyi ház, melynek* első követi 1181-ben a nagy Almohadan Sultán Abu Jakub Jusuf tétette le, sok *történelmi fuziót* átélt, a melynek nyomait architekturája ugyancsak viseli.

Katholikus Izabella az arkados oszlopok tetejére kápolnát emeltetett mig V. Károly hozzátoldta a Pacio de los Doucellast és egy myrtuskertrészletet. Két évi magányosságba vonult ide vissza V. Fülöp, ki szórakoztatására mesés értékü halastavat teremtett a kert közepére.

Csodás szépek és gazdag képzetekről mesélnek ezek a remek, magas, rézveretékkel koronázott saroktornyok, az ugynevezett stalaktitfris csipkeivek s az egyiptomi mintákkal megfestett boltozatok. Az iveken arab és kufis *feliráso*knak rajzai fonódnak egymáson által, mind megannyi fellengzős dicséret a nagy és zsarnok uralkodók hőstettei felett. Különösen V. Károlynak jeligéje a „Non plus ultra“ látható egy ébenfa mennyezetü teremben mindenféleképen belevésve.

A márványalju termeket udvar köti össze egymással, igy tehát a szellős, ablak és ajtó nélküli lakosztályok egy ideális délvidéki otthont nyujthattak az egykori királyi sarjaknak. A Patio de las Mumecason keresztül menve leérünk Mária Padilla titkos fürdő kabinjába. Nagy rafinériával a kőkockák közt elrejtett apró, eső vékonyságu kis csövek vannak körüskörül a fülkébe elhelyezve

Mai lapunk 4 oldal.

00000198

Bár nem tudom, de sejtem, hogy a nevezett lapot nem egy katholikus család járatja és olvassa. Olyan is, melynek serdülő leányai vannak. Kérdem: mi lesz a jövő generációból, ha leányaink édesanyáik gondatlanságából ilyen lapot olvásnak? Hova lesz a szemérem, az erkölcs, a tisztaság liliома, ha ilyen gondolatok fertőztetik meg a családi szentély levegőjét?

Azt mondják: az emberiség sorsa a nők kezébe van letéve. Az anya, a hitves alakitja ki a jövő nemzedéket. Aláirom e véleményt, mert tudom, hogy igaz. Amilyen anyákat nevelünk, olyanok lesznek a jövő gyermekei.

Épen ezért esdve kérem a nevezett lap keresztény hölgy olvasó közönségét, tegyen róla, hogy a métely tovább ne terjedjen.

Bizalommal teszem ezt, mert tudom, hogy nem rosz helyen kopogtatok. Fehérvár asszonyai már sokszor megmutatták azt, hogy tudnak tenni, ha akarnak. Pár hónapja annak, hogy a FIKE idétlenül rendezett adventi mulatságát, dicséretre méltó részvétlenségükkel csirájában megfojtották.

Most sokkal fontosabb dologról, gyermekeik, ártatlan leányaik erkölcsi tisztaságáról van szó. Dobják ki ezt a mételyhintő sárga papirost családi szentélyükből, mely egy, a kereszténység szellemével homlokegyenest ellenkező erkölcsi felfogás hirdetője. Nekünk keresztényeknek szent az a családi tüzhely, mélységesen tiszteletreméltó az a hivatás, melybe a Mindenható, mint az ő teremtőmunkájának osztályosait állitott be bennünket, mi a mi leányaink, jövendő anyáink lelkét tisztának, szeplőtelennek akarjuk látni.

Alig két hete szent, feledhetetlenül kedves napjai voltak Fehérvár asszonyainak, leányainak. Apostoli főpásztorunk ajkai hirdették számukra az élet igéit:

Váltsuk fel aprópénzre azt a nagy kincset, mely azokban a napokban osztályrészünkül jutott. Lelkünk megtisztult; tisztitsuk meg házainkat, családunkat is a fertőző ragálytól. A pornografiia ne találjon helyet asztalunkon.

Lelkünk rajta! **Miles.**

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: meleg, elvétve csapadék, zivatarok.

Zászlószentelés Mórott.

A derék móriak hatalmas kath. köre vasárnap tüzte ki uj zászlaját, melyet Prohászka Ottokár megyéspüspök szentelt fel fényes ünnepségek között. A móri kath. kör egyuttal 10 évi fennállását ünnepelte s hogy ezt az ünnepséget impozánsabbá tegye, az erőben megnövekedett kath. körnek zászlót adott. A móri kath. kör megmutatta, hogy a katholikusokban parlagon heverő lomha erőt miként lehet szent ügyek szolgálatába hajtani. Mint egy ember állott talpra és sorakozott az uj zászló árnyékába.

Már a reggeli órákban látszott, hogy ünnepségek készülnek. Talpon volt az egész Moór. Tódult, tolongott a néptömeg. A forgalom központja előbb a br. Trautenberg kastély volt, hol a zászlóanyának Trautenberg Frigyesnének szerenadot adott a fehérvári honvéd zenekar, utóbb a kath. kör lett a forgalom központja, hol készülődött a diszmenet. 10 óra felé járt az idő, midőn megindult a menet a templom felé. Elől a honvédzenekar haladt, ezt követték a koszoruslányok vőfélyeikkel, majd a zászlóanya s a zászló, melyet Schleicher Imre dr. ügyvéd vitt, továbbá a képviselők, vendégek és a kath. kör tagjai négyes sorban.

Az ünnepség legszebb, legmeghatóbb része a templomban folyt le, melyben nagy előkelő közönség ez alkalomra minden talpalatnyi helyet lefoglalt. A misét, mely alatt hölgyekből álló énekkar adott elő szebbnél-szebb Mária-énekeket a honvédzenekar kisérete mellett, Prohászka megyéspüspök mondotta fényes segédlettel. Evangelium után a püspök szószékre lépett s előbb magyar, majd német nyelven mondott szivet-lelket megragadó beszédet. Minden szó szivet talált, minden mondat egy-egy nagy gondolat, melyekben mint egyik előkelő móri ur mondta, a megyéspüspök a lélek ismeretlen, uj világát tárta fel. Mise után szentelte fel a püspök a Kath. Kör gyönyörü fehér selyem zászlaját, melyet a budai „Jó pásztor" apácák készitettek művészi kivitelben. A zászló egyik oldalán a kör védőszentje Szt. Imre kedves képe mosolyog, másik oldalon levő kép Szt. Józsefet ábrázolja.

A zászló szalagján, melyet a zászlóanya kötött fel, a Kath. Kör alapgondolatát kifejező két szó van kihimezve: „Deo et patriae — Pietati et litteris."

Az ünnepség másik része a Kath. Kör „Szent Imre" termében folyt le, hol Schweighardt Veremund elnök megnyitója után a Kath. Szövetség képviseletében Gieswein Sándor dr. mondott diszbeszédet. Ékes szavakban, meggyőző erővel amellett lelkesitett, hogy vigyük bele a kereszténységet a modern korviszonyokba.

A diszgyülést a szögbeverés aktusa követte. Az első szöget Prohászka magyéspüspök verte a zászlóba. A másodikat br. Trautenberg Frigyesné zászlóanya. Majd a Kath. Körök s egyesületek következtek.

A szögbeverés után bankett volt, melyen mintegy 120-an vettek részt. Mindvégig a leglelkesebb hangulat uralkodott, melyhez nagyban hozzájárultak az elmondott felköszöntők. Az elsőt Schweighardt Veremund házfőnök, a kath. körnek lelke, a fényes ünnepség fáradhatatlan rendezője mondotta. Lelkes éljenzés között a kath. öntudat fejlesztésére, a kath. kör életképességére ürítette poharát. Kovács Sándor főbiró a hála és elragadtatás érzelmeitől áthatva az apostoli Főpásztort, Prohászka Ottokár megyéspüspököt köszöntötte fel. Most viharos lelkesedés között a megyéspüspök emelkedett szóra.

Népeket, nemzeteket nem lehet vasláncra verni — mondá — török tatár csak tizezreket vitt rabláncra fűzve, de vasnál vasabb rabszolgaláncokra kárhoztatni nemzeteket lehet. Ránkverték immár az elmaradottság, gazdasági nyomoruság, politikai függő helyzetnek rabláncait. Ezek nem csörögnek, de nemzedékek sorvadnak el alattok. Mégis szükségünk van láncokra, de ezek a láncok olyan láncok legyenek, melyek sziveket kovácsolnak össze a meggyőződés pörölye alatt, melyek az eszmék, elvek futóhomokját sziklákká láncolják egybe. Ne megtépett szálfák módjára álljunk a pusztákban, melyeket szétroncsol a vihar, de kell, hogy erdőkké tömörüljünk, melyeknek nem árt a százszor elvonuló fergeteg. A magyar népnek, hogy erős legyen szellemi tartalom acélos eszmei értéke, vérbeli meggyőződés kell és nem sokfelé szakadt élet. Hogy a vihar el ne söpörje, mély gyökereket kell vernie, ezek a gyökerek lelki erők közé ékelődjenek.

Tudást, becsületet, tisztességet kell verni a nemzedékekbe, akkor a rájok vert láncok utolsó csörömpölése, azok lehullását jelenti. Az igazi haladásnak, erkölcsi értéknek meg lesz az ázsiója. Ez kell nekünk. Aztán majd magunk láncoljuk

---

melyet ha megnyitottak, mesterségesen hulló, illatos vizü zápor hullt a fürdőzőre. Mindenütt vizművek a növényzet és az emberek felüditésére. Alig hogy beteltünk az Alcazar gyönyösüségével, szomszédságban talaljuk a hires Giralda templomot. Tornya tetején, mely valaha jámbor müezimek imádkozó s kikiáltó helye volt, egy rémséges sulyos szélzászló (spanyolul Giraldilló) áll s ettől a neve Giralda.

Portájára a narancsudvaron át léphetünk. A Cathedrális maga a leggazdagabb római es góth mű, melyhez fogható, ugy mondják, nem létezik. Az egész templom tele sötét kápolnaszerü mélyedésekkel, melyeknek központja egy-egy világhirü oltárkép. S előttük földön térdepelve, a márványra borulva az imádságába elmerülő spanyol, ki fanatikus és tulbigott az ő könyörgéseivel és azt mondhatni, hogy külön kiválasztott szentjének tiszteletével. Meglátszik Sevilla templomain, hogy városában ringott bölcsője a legnagyobb spanyol festőművésznek, Murilló és Velazquieznek. Van is látszata ecsetjük alkotásainak a templomok és muzeumokban. Kielégitheti a képzőművészet iránti lelkesedését Sevilla városában minden világlátott utas.

A szerény külsejü Caridad Hospital komor, sötét kápolnájában megannyi ezreket érő, hires kép függ. Pár peseta borravalóért megmozdul az ingyen szemektől megvédő, vörös kárpit s szemtől szembe állunk egy már félig rothadásban levő püspöknek hulláját ábrázoló képével. A festmény annyira hű, hogy majdnem önkénytelenül és Murillóval kiáltunk fel: „hiszen e képnél be kell fogni az embernek az orrát."

A természetességet ilyen rettentőn igazán utánzó művek után szinte szabadulás a friss levegőre való jutás. A sárga vizü Quadalquivir partján tarka nép hullámzott akkor már; a bikaviadal közönsége. Kocsi-kocsit ért a robogásában gyönyörü tüzes lovakkal, gazdag szerszámmal. Mi kifáradva a sok látottól felpakkoltunk egy lóvonatura s hazatértünk.

Hajnalban tovább, Gibraltar, a végállomás felé! Az előbbi sivár vasutazást egy kissé derültebbé tette a délvidéknek mindegyre jellegzetesebb flórája. A merre csak a szem ellátott, végesvégig fenyő magasságu, husos levelü agavek és kaktuszok keritették be a vágányokat; tüskéikkel visszatartva azt a kevés juhnyájat, melyet a vonat mentén elszórva láttunk. Az itthon nagy gonddal dédelgetett kis hitvány cserépnyi kőrózsa, ott, mint egy gigászi karosgyertyatartó, büszkén emelkedik ki a levele tövéből és sárgás, rózsaszin virágos fejével naphosszat horzsolja a spanyol klimától megtüzesedett telefon drót huzalokat. Majd minden negyedórában következik egy stáció s mi egész közelről gyönyörködhetünk és tördelhetjük annak bóditós illatos virágait. Mire a kupénkat teleszeljük a nagy sárgafejü agave rózsákkal, addig a szomjasak előkeritettek egy gazőzös embert és a limonádés szódavizhez hozzá gondolva egy jeloht (jeget) ugy, ahogy, magukhoz jöttek. Mert bizony itt már kezdődött a canis nap. Az efféle üditések megismétlődhettek Gibraltarig még egynéhányszor. Néhol, ugy Bobadillánál már kecsketejjel is változatossá tehette, akinek szive óhajtotta, a menüjét. Minthogy a pályaudvaron belül nem szoktak (nem mondom azt, hogy nem szabad; ott mindent szabad) árusitani, hát oda taszigálták a keritéshez a szegény kecskéket s tőgyüket kényelmesen a rácson belül akár maga az utas is kezelhette. Vonatinduláskor nem kellett tulságosan megijedni, hogy lekésünk. Férfi utitársaink egész bravurral sétálgattak a kocsik lépcsőhidján, még mindig elég idő volt a beszállásra, ha a vonat már robogó (!) félben volt is. Ezért megszólitás, gorombaság avagy büntetésdij lefizetésének még csak hirét sem hallottuk. A vasuti kalauz, egy meglehetős piszkos, barna bársony nadrágu, közönséges kabátu bácsi, beült kupénkba és a legnagyobb grandezzával cigarettára gyujtott és társalogni kezdett velünk.

Náluk ez természetes dolog. Miért ne ülhetne ő le, ha már megunta künn az ácsorgást, miért ne gyujthatna ő cigarettára, mikor neki arra gusztusa van és miért ne beszélgethetne ő a szomszédjaival, mikor oly igen sok a közleni valója?

Holdvilágos éjszaka felé elértük az utolsó spanyol földet.

Algeciras . . . Algeciras . . . kiáltották oda künn, a kapkodó spanyol rendetlen jelzésekbe belevegyült egy-egy rövid nyers figyelmeztetés, az angol vasuti tisztek parancsszava.

Az ő kocsijaikra kerültünk, kényelmes, modern felszerelésü kupékba. De rövid kis utra. Várt bennünket a tenger s rajta a kis gőzös a Gibel Tarik.

Hideg volt s a fedélzeten csendesen összehuzódva néztük a csillagos eget s vártuk az első benyomást a néma éjszakában a spanyolok elvesztett erősségét, a Gibraltari fokot. A férfiak csoportokba verődve egy ángliust fogtak s alkudozni kezdtek a holnapi afrikai kirándulást. Fél óráig tartott ez a csendes hajókázás, a távoli afrikai partról meg-megcsillant Tanger hires világító tornya, mig a közeli kikötő csakugy, mint ami kedves Budánk ezer apró fénypontjai ragyogott. Az ősöreg Abyla, a legendás hirü Herkules oszlopok hegylánca töviben, mélyen aludt az angol katonaváros. Három-négy alagutas várfalon mentünk keresztül, mindenütt száraz, nagy csontu

00000199

meg magunkat, de ez a lánc olyan lesz, mely kezet kézbe, kart karba fűz, vállat vállhoz támaszt, szivet szivhez köt. Ez eszméknek közösségét s közössége után diadalát kivánta Mór közönségének.

A beszéd leirhatatlan hatást keltett. Kifogyhatatlan taps kisérte, mely a beszéd nyomán kelt hangulatnak volt hű tolmácsa. Gieswein Sandor dr. orsz. képv. az uj zászló alatt álló kath. kört éltette, nagy tetszést keltve s kivánja, hogy a Móri Kath. Kör a szeretettől táplált igazságosság és a társadalmi munka iskolája legyen. Rácz Endre csákvári plebános a Mórvidéki Kath. Körök hivatására utalva a Móri Kath. Kör nagyságára emelt poharat, hogy a Móri Kath. Kör legyen a vidék kath. köreinek s nemes társadalmi munkájának vezetője és lelkesitője. Schleicher Imre dr. ügyvéd az anyai szeretetre mutatva a zászlóanyára br. Trautenberg Frigyesnére mondott felköszöntőt, ki annyi szeretettel töltötte be a zászlóanyai tisztet s a Kath. Kör életműködését mint őrangyal kiséri, istápolja. Borián Ferenc tanárjelölt a zászlótartókat éltette. A fényes bankett a késő délutáni órákba nyulott, mely után a szögbeverés folytatását tüzte ki Veremund atya. Mintegy 300 szöget vertek a zászlóba.

A délutánra tervezett hangverseny elmaradt, mivel a honvédzenekar másnap reggel Pécsre utazott. A hiányt az esti táncmulatság pótolta, mely vidám hangulatban kivilágos kivirradatig tartott.

A megragadó ünnepséget Mór és vidékének közönsége hiven őrzi szivében és emlékezetében.

—

— **A honvédség köréből.** *Próbáld* Károly I oszt. főhadbiztos a honvédelmi miniszterium 7-ik osztályának vezetője a székesfehérvári m. kir. V-ik honvédkerület hadbiztossági főnökévé, *Bora* Jenő II oszt. főhadbiztos, a székesfehérvári m, kir V-ik honvédkerület hadbiztossági főnöke a honvédelmi miniszterium 6-ik osztályának vezetőjé neveztettek ki.

— **Konkurzus.** A székesfehérvári egyházmegyei papnövedékek sorába lépni óhajtó ifjak felvételi vizsgálata a hittudományi tanfolyam első évére, ugyszintén a főgimnáziumi 7-ik és 8-ik osztályokra f. é. julius 2-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni. A felvételre keresztlevéllel, éretségi, illetve iskolai és erkölcsi bizonyitványokkal személyesen kell a jelzett napon reggel 8 órakor jelentkezni a székesfehérvári papnevelőintézet elöljáróságánál előleges orvosi megvizsgálás és további tájékoztatás végett.

— **Artézi kutak.** Érdekes ujitásról hallunk, ami fölött jó lesz gondolkozni s a mit jó lenne követni Fejérmegyében általánosságban. A zirci apát a Rend minden pusztáján artézi kutakat furat, hogy a cselédséget, amely eddig évenkint nagy percentet szolgáltatott a tifusznak, ettől a szörnyü betegségtől megoltalmazza. Ez első artézi kutat Előszálláson furták, ahol 140 méternyi mélységben már elegendő vizet találtak, amely a felszinre is felvetődött. A furást még néhány méter mélységre folytatják, hogy a kut minden tekintetben kielégitő legyen. A furást viznyomásu gőzgéppel végzik s a furásnál az uradalom gőzgépeit is felhasználják. Az uj szerkezetü gép a kivájt homokanyagot a gépbe belenyomott viz segélyével rögtön a felszinre hozza, tehát sokkal gyorsabban, könnyebben és természetesen olcsóbban megy a dolog, mint a régi szerkezetü kutfurókkal, amelyeket kézi erővel hajtották s 50—100 méter mélységből minduntalan fel kellett huzni, hogy az összegyülemlett agyag és homokmennyiségtől megszabaditsák.

Az artézi kutak furatását feltétlenül követni kellene az egész vármegyében. Tudvalevő, hogy nálunk a lakosságnak egy óriási percentje vész el tifuszban. Vannak puszták, falvak, pl. Szentágota, ahol állandó ez a szörnyü betegség s a lakosság állandó arányban kevesbedik. A vész megakadályozása ellen eddig semmit nem tettek. Ha a nép indolens a maga tudatlanságából kifolyólag, példáját nem követheti a hatóság, különösen nem a közegészségügy vezetősége. Ezen a bajon segiteni kell, ha kényszer utján is. A szerves állati és növényi anyagok megfertőztetik a felsőbb földrétegeket s ez a fertőzés belejut a kutakba, amelyekről tudjuk, hogy kivétel nélkül alacsony vizállásuak s kizárólag talajvizből táplálkoznak. Az artézi kutak ellenkezőleg a távoli hegyekből, az Alpesek óriási viztartóiból nyerik bőségüket, hatalmas folyamokat képeznek a föld mélyében, amelyeknek csak utat kell nyitni a fölöttük álló szikla- és agyagrétegeken keresztül, hogy a felszinre juthassanak s igy attól a nagy nyomástól, amely a hegyek magasságánál fogva rájuk nehezedik, maguktól szökellnek a föld szinére. — Az alföldön a városok és községek egyaránt az artézi kutak vizéből nyerik kitünő ivóvizüket. Példájukat követnünk kell nekünk is, hogy a mindinkább fenyegető veszedelemnek utját állhassuk.

— **Gyilkos árviz** Mig minálunk Fehérvárott gyilkos erővel tűzi ránk ajtó sugarait a nap, a környék nem győz dicsekedni azokkal a pompás esőkkel, a melyben részesül. Erre is, arra is, különösen azonban a budai hegyek környékén majdnem naponta locsolja a zivatar a naptól összeégetett földet. Természetes hogy az időjárás nem okvetlen udvarias is. Sőt, hogy szónkkal ne vétsünk, sokszor mód nélkül goromba is. A biai koldusbirót, például csütörtökön egyszerüen lekapta a lábairól az árviz és ugy elvitte, hogy a sóskuti határban fogták ki, — holtan. Az öreg, lehet hogy jó kedvében, lehet, hogy elkeseredésében nagyobbat hörpinthetett a jóból, lehet, hogy egészen a józanok módjára akart átlépni a máskor araszni patakon, denikve a vizbe esett s a záportól megdagadt patakocska oly szilaj erővel támadt rá, hogy leverte a lábáról s hiába volt az öregnek minden igyekezete, nem tudott kimenekülni a gyilkos erő hatalmából, belefuladt a patakba, a mely a holttestet a sóskuti határig elusztatta. Hát ilyen manapság az időjárás, mikor mi a kályha mellől a kánikulába esve, nem győzzük magunkat minél szerecsenebbeknek képzelni.

— **KIADÓ LAKÁS. Egy 5 szoba, előszoba és mellékhelyiségből álló I-ső emeleti utcai lakás, Megyetér 13. sz. a. f. évi november I-től kiadó. Villamos világitás bevezetve. Bővebb felvilágositást ad a háztulajdonos (lak. Szt. István-tér I. sz.) és a házmester.**

— **A kerületi tornaverseny.** A f. hó 26-án városunkba rendezendő kerületi tornaversenyben a következő tanintézetek vesznek részt.

1. Csurgói ev. ref. főgimnázium. 3 tanár, 35 tanuló. 2. Csurgói áll. tanitóképző. 3 tanár, 44 tanuló. 3. Érsekujvári községi kath. főgimnázium. 3 tanár 32 tanuló. 4. Felsőlövői ág. ev. főgimnázium. 3 tanár, 20 tanuló. 5. Felsőlövői ág. ev. tanitóképző. 3 tanár, 18 tanuló. 6. Győri áll. főreáliskola. 3 tanár, 41 tanuló. 7. Győri városi felső kereskedelmi iskola. 3 tanár, 41 tanuló. 8. Kaposvári áll. főgimnázium. 3 tanár, 26 tanuló. 9. Keszthelyi kath. gimnázium 3 tanár, 29 tanuló. 10. Modori áll. tanitóképző. 3 tanár, 32 tanuló. 11. Nagykanizsai kath. főgimnázium. 5 tanár, 58 tanuló. 12. Pápai ev. ref. főgimnázium. 5 tanár, 52 tanuló. 13. Pécsi kath. főgimnázium. 3 tanár, 52 tanuló. 14. Pécsi áll. főreáliskola. 3 tanár, 34 tanuló. 15. Soproni ág. ev. főgimnázium. 4 tanár 47 tanuló. 16. Soproni áll. főreáliskola. 2 tanár,

---

angol legényekkel találkozva, kik épen őrjáratban voltak.

Szállodánk teljes európai kényelemmel volt berendezve. Vége volt legalább egy-két napra — kezek gesztikulálásának, a szem és arc mimikájának, itt már beszélni is lehetett — angolul.

A sok hal, rák, paradicsomos tojásomlette még a kecske karmenadlik után az első — forró tea! Igaz, hogy egy, még azt hiszem, a hegyfok elfoglalási idejéből, az első angoloktól ittmaradt asszonyság adta be szobánkba ezt a várva-várt italt, de megbocsátottam neki. A „yes'mem" udvarias szobaleány korával később én is kibékültem, mert még mindig kellemesebb volt a „yes'mem"-et hallgatni, mint a piszkos spanyol cselédséggel supliqueselosazni.

Gibraltar nagyon érdekes hely. Egy cseppet sem bájos, fája nincs, kertje hiányzik, sétáló, szórakozó szép asszonyt ott ne keressünk. De az utcai élete a lakosok kevert faja, a különös vásári lárma, az egyetlen utcának folytonos, ki nem fogyó forgalma, maga már nem látványosság. A Grand Hotelunk (utazásunknak legdrágább szállodája) Halljában a nyitott kapunál letelepszünk és felvonul előttünk megannyi „alak." Öszvér hátán a fehér kabátba öltözött turista miss, ki a hegyekre rándul, utána orditva, visitva csoszog egy hiányosan toilettezett szerecsen suhanc, hátán dinnyét, gyümölcsöt cipelve s árulva. Azután egy század feszes lépésü matróz sepri el maga elől az utca népét, de a vezénylő tiszt nyomába repkedve, trullázva okvetetlenkedik egy csapat pulyka, köztük a fehér burnusba, sárga bőr saruba öltözött, lehetetlen hangon tulkiabáló öreg gazdájuk, egy ravasz szemü arab.

A kereskedők feketék, arabok, angolok s igen ritkán, ki tudja mi okból megtürt, pár spanyol ember. Keleti rendetlenségben hevernek üzletükben a remeknél remekebb afrikai himzett szőnyegek, kendők, teritők, papucsoknak egész garmadája. Lehet velük alkudni, kedves barátságos emberek a — jó szóra. Az arabok azonban megközelithetetlenül büszkéknek látszanak. Irtóznak a fényképező masinától. Próbáltam egy csirkeárust titokban lekapni, de nem sikerült, megvárta a beállitást s az utolsó pillanatban, kacagva, fehér fogait mutatva, otthagyott. Egy kis utcai kávéházban azt hittem szerencsésebb leszek. A szomszéd asztalnál három előkelő arab ült, kik érdekességük, festői öltözetükön kivül még ideális igazi férfi szépségükkel is ingerelték Kodak fényképezőmet. Az egyik elmerült az ujságjába, mig a másik kettő a legnagyobb élvezettel tisztittatta szattyán saruit. S ez csakugyan egész művelet. Az utcán járkáló liu kényelmes zsámolyt tesz az ur lába alá s megkezdődik a tudománynyal kieszelt fényesités. A narancsszelettel bedörzsölt bőr előbb posztóval, majd bársonnyal egyenletes szép ritmikus kefélléssel, pirulni kezd. Végezetül egy kis zsiros folyadék öntetik rá, melytől a cipő fejedelmi előkelőséget kap. Sárgásbarna fényben ragyog, olyan mint a tükör, melyre méltán büszke lehet afrikai gazdája. És ezért összesen csak 25 cent jár.

Már majdnem minden arab csizmát ünneplővé varázsolt a jókedvü fickó és én még mindig vártam az alkalmas fotografáló pillanatot. A barna fej észreveszi a meneyletet és turbánja csucsáig magára boritja az — ujságot.

Iszonyuan Mahomednek a hivei ezek a szép emberek. Kár, nagyon kár!

Az erőditményre bajos a felmenetel. A hegyre lépcsőszerűen emelkednek fel az utcák, a központi őrséghez. A hegyre vájt folyosokba már idegenek nem szabad a lábát tenni, szigoruan tilos. Éjjelnappal feszes tartással, szuronyos puskával mérik a vár falát vörös arcu, hirtelen szőke szálas angol katonák, oda: lélek se be se ki!

A hegy körül, mely ugy áll a tengerparton, mint már a természettől is kirendelt óriás silbak, alagutakba rejtett rengeteg nagy ágyucsövek meredeznek a tenger hullámaira, melyen az esetleges ellenség hátha betoppan. Spanyolországi utunk és a Gibraltari erősség látása után, ugy gondolom egész felesleges luxus Angliának ez a nagy buzgósága.

Mig mi a partot jártuk, bevásároltunk és a rengeteg labyrintus épitkezésü karszárnyák külsejét nézegettük, addig társaságunk nagyobb része átvitorlázott Tangerbe, egy kis Afrika kóstolására. A nők itthon maradtak. A Bädekkerben olvastuk, hogy a hajó nem köt ki, hanem arabok hátán szálitódik ki a gyengébb nem, ettől a módszertől annyira megijedtünk, hogy Afrika letünt a programunkról. Pedig rosszul cselekedtünk ezen kényeskedéssel. Először is mert a beduinok nem kérdezősködtek utánunk, másodszor, mert nem vettük ki részünket abból a hősiességből, melyben a férfiaknak volt alkalmuk. Mindegyik ugyanis olyan mesével jött haza este, hogy amellett egy legsötétebb afrikai oroszlánvadászat egyszerüen egy kis szórakozás. Mert jól esett nekik, hát mindent elhittünk a magyar herosoknak. Méltó büntetés volt ez számunkra, amiért olyan könnyen lemondunk Tanger városáról. Aki utazik, az legyen saját akaratának embere, ne hallgasson másra s ha csalódik, mindig kevesebb fájdalom az, amit kisebbnek talált, mint az, amit tán soha sem kaphat viszont!

(Folyt. köv.)

00000200

26 tanuló. 17. Soproni ág. ev. tanítóképző. 3 tanár, 32 tanuló. 18. Szekszárdi áll. főgimnázium. 3 tanár, 24 tanuló. 19. Szombathelyi kath. főgimnázium. 4 tanár, 64 tanuló. 20. Trencséni kath. főgimnázium. 3 tanár, 35 tanuló. 21. Veszprémi kath. főgimnázium. 3 tanár, 33 tanuló. 22. Zalaegerszegi főgimnázium. 3 tanár, 31 tanuló. Vidéki tanintézetek tehát 22-én 779 tanulóval, 59 tanár vezetése mellett. Ezenkivül résztvesznek a tornaversenyben a Székesfehérvári kath. főgimnázium, áll. főreáliskola és felső kereskedelmi iskola mintegy 220 tanulóval, vagyis a tanulók száma meghaladja az ezeret. Az elszállásolás és élelmezés körül az intézkedések most folynak.

— **Kisiklott tehervonat.** A Komárom—Bicske és Kelenföld között közlekedő 41-es számu gyors tehervonat f. hó 11-én a bicskei pályaudvaron kisiklott. A szerencsétlenség a keresztezésnél történt, hol a mozdony a vágányról kizökkent s hatalmasan felturva a talajt, a földbe furódott. Ennek következtében a kocsik egymásra torlódtak s oly elementáris erővel vágódtak ki, hogy két hatalmas fát törzsükön kettészakitva, izzéporrá zuztak. Hét teherkocsi teljesen hasznavehetetlenné vált a mozdonnyal együtt. Ritka szerencse, hogy emberéletben kár nem esett, ámbár a vonatvezető elég sulyos sérüléseket szenvedett; A vonat többi személyzete még idejekorán megmenekült a biztos halál torkából. A közlekedést a szerencsétlenség zavarja ugyan, de meg nem akasztotta. A kisiklás okát a megejtendő vizsgálat lesz hivatva megállapitani.

— **Kőmives sztrájk.** Iszkaszentgyörgyön hétfőn reggel 130 kőmives abbanhagyta a munkát és sztrájkba lépett. A sztrájkoló kőmivesek Pappenheim gróf kastélyának épitését hagyták abba.

— **Korai fürdés.** Csáder Károly 13 éves fiu, Csáder András helybeli lakatos fia, elviselhetőbbé akarván tenni a beállott meleg időjárást fürödni sietett a Szkuklik-téglatelepen levő gödrökhöz. Alig lépett azonban a vizbe, görcs kapta össze lábait és rövidesen beleful a vizbe, ha egy téglagyári munkás segitségére nem siet. A bátor munkás a vizbe ugrott s a fiut sikerült kimentenie. A fiu eszméletét vesztette s beszállitották a Szent György kórházba.

— **Öngyilkos aggastyán.** Furcsa esetről értesülünk Pátkáról, hol szombaton délelőtt egy 83 éves aggastyán, Bársony István öngyilkosságot követett el. Utolsó utja az istállóba vitte, hova öngyilkos szándékkal ment; kötelet keresett és felkötötte magát az istálló ajtajának sarokvasára. Már régóta rebesgette szándékát, de senki sem vette komolyan. Végre egy őrizetlen pillanatban végrehajtotta szerencsétlen gondolatát. Mikor lakótársa, Dinnyés József észrevette a szerencsétlen embert, már kiszenvedett. Szomoru életet élt az öreg; világtalan koldus volt, kivel rokonai nem törődtek s mint szegény koldus ember a község keserves kenyerét ette. Ebben keresendő az agg szerencsétlen cselekedetének magyarázata.

— **Tüz.** Tegnapelőtt a Deutsch Testvérek Széchenyi-utcai fatelepén tüz ütött ki. Kivonult a tüzoltóság és rendőrség, de alig akadt munkájok, mert a lángokat még idejében elnyomták a telek munkásai. A kátrány gyuladt ki, melytől nehány fatörzs fogott tüzet. A tüz oka ismeretlen, káre jelentéktelen.

— **Neveletlen szamár.** Lövinger József asztalosnak van egy szamara, mely szabadon járkel kedve szerint, hiába figyelmeztette gazdáját Hübner Imre r.-biztos, hogy fossza meg szamarát a nagy szabadságtól. A napokban ez a szamár kirugott a hámból s homlokon rugta Schwarcz Alajos fiát, a kis Mórickát, aki mellesleg megjegyezve roppantul szimpatizált a csacsival s folyton a farka körül settenkedett. Orvosnak kellett a szenvedett sebeket összevarrni.

— **Rendőri hirek.** Katona Mari ismert nevü csavargó két napi elzárást kapott s azonfelül eltoloncolásra szánta Zavaros Aladár r.-alkapitány. — Ruska Pál botrányosan feléntött a garatra s ennek következtében kirugott a hámból; az utcákon a kapukat döngette, az elébe került gyerekeket elnadrágolta s a rendőri közeget bántalmazta. 50 korona pénzbüntetés sujtódott nyaka közé, melyet azonban 3 napi üdüléssel kicserélhet. — Terkán Lajosra botrányos részegsége 50 korona kénzbüntetést sózott. — Lakatos Mari városunk egyik állandó gyönyörü firmája annyira tökrészeg lett, hogy 3 napig a dutyiban üdül, mig épségét visszanyeri.

— **Betörők.** Lajostelepen Batthyány Lajos gróf birtokán vasárnap éjjel betörők jártak. Noll Ferenc gazdatiszt irodájába látogattak be, feltörték az irósztal pénzes fiókját s belőle 250 koronát elemeltek. A rendőrség széleskörü nyomozást inditott.

— **Hulla az árokparton.** A Káloz községhez tartozó Kishörcsög pusztán f. hó 7-én a gazdasági irnok a határba indult, hogy egy napszámossal homokot ásasson a sárréten keresztül folyó vizárok partján. Menetközben egy vizzel telt homokgödörben megdöbbenve vettek észre egy emberi hullát. Azonnal felismerték a hullában a már féléve eltünt napszámost, a 73 éves Horváth Józsefet. Az öreg még a mult év december 8-án egy viharos, sötét éj alkalmával napi munkájából tért hazafelé, s a sárréten eltévedve eshetett a gödörbe, honnét kijönni nem tudott. Az uttól messze eső helyen emberek nem igen járhattak, innét magyarázható, hogy a holttestre csak most bukkantak rá.

Jégszekrények és mosógépek Márkus Simon özvegye és fia cégnél Jokai-utca 16.

— **Állategészségügy.** Inota községben a sertésvész és sukoró községben a sertésorbánc járványszerüleg fellépett. Az alispán a zárlatot elrendelte.

Szerkesztői üzenetek.

Benevolus II. Közleményének, bármennyire jóhiszemünk tartjuk is azt, legnagyobb sajnálatunkra, helyt nem adhatunk. Az Uj Lapnak Benevolus cikkére tett összes megjegyzéseit osztjuk, mert azok kivétel nélkül a viszonyok és emberek helyes ismeretén alapulnak és épen ezért megcáfolhatlanok. A nagy hivatást betöltő lap hangjának megitélésében az izlések különfélesége szerint a vélemények lehetnek különbözők, de a döntő kritika kimondása előtt feltétlenül mérlegelendőnek tartjuk az ellenséges sajtó hangját és harcmodorát. Ez sokat, mindent megmagyaráz és igazol. Harapós kutya ellen bottal szokott az okos ember védekezni és nem simogatással, hisz a nagy Pázmány Péter sem bánt kesztyüs kézzel az ő ellenfeleivel. Pedig azok a szociáldemokratákhoz viszonyitva még rózsavizes husvéti öntözködők voltak. Söt, hogyha szabad a legszentebb példára hivatkoznunk, az Üdvözitő is, ki maga az isteni szelidség és szeretet volt, javithatlan ellenségeivel szemben akárhányszor kiméletlen hangot használt, sőt volt rá eset, hogy a korbácsot sem kimélte. Azért *mi* mondjuk, hogy „sapienti sat." Arra pedig egyáltalában nem vagyunk kaphatók, hogy keresztény laptársunkat, mely — ismételjük — óriási hivatást tölt be, a körülmények és tények által épen nem igazolt privát nézetek kedveért támadjuk vagy dezavuáljuk. Különben béke velünk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1907. május hó 1-től.

	Budapest indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Nagykanizsa érkezik
Gy. v.	8·00 este	9·18 este	9·24 este	12.11 éjjel
Gy. v.	8·05 regg.	9·16 d. e.	9·19 d. e.	12·00 d. e.
Sz. v.	6·50 regg.	8·53 d. e.	9·31 d. e.	1·33 d. e.
Sz. v.	10 00 este	11·58 éjjel	12·08 éjjel	4·03 éjjel
Sz. v.	1·55 d. u.	3·53 d. u.	4·13 d. u.	8·40 este***)
Sz. v.	2·40 d. u.	4·06 d. u.		
Sz. v.	2·55 d. u.	4·52 d. u.		
Sz. v.	5·25 d. u.	6·45 d. u.	6·50 d. u.	10·35 este*)
				B.-Sz.-György.
Sz. v.	5·50 regg.	7·17 regg.	7·21 regg.	10 28 d. e.**)
Sz. v.	11 25 d. e.	1·24 d. u.	1·40 d. u.	4·56 d. u.
Sz. v.	6·25 este	8·22 este		

	Nagykanizsa indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Budapest érkezik
Gy. v.	5·56 regg.	8·48 d. e.	8·54 d. e.	10·12 d. e.
Gy. v.	5·25 d. u.	8·18 este	8·26 este	9·42 este
Sz. v.	2·10 d. u.	6·09 d. u.	6·19 este	8·40 este
Sz. v.	12·40 éjjel	4·25 éjjel	4·32 éjjel	6·30 regg.
Sz. v.	9·30 d. e.	2·10 d. u.	2·53 d. u.	4·50 d. u.
Sz. v.	4·05 éjjel	7·45 regg.	7·51 regg.	9·22 d. e.*)
	B.-sz.-György			
Sz. v.	6·45 este	9·40 este	9·59 este	11·30 éjjel**)
		Balaton-Szent-György		Boglár
Sz. v.	7·05 este	8·43 este	8·47 este****)	9·54 este

*) Junius 20-tól szeptember 10-ig.
**) Julius 1-től augusztus 31-ig vasár és ünnepnapokon.
***) Julius elsejéig, szeptember elsejétől.
****) Julius 1-től augusztus 31-ig.

	Komárom indul	Székesfehérvár érkezik	Székesfehérvár indul	Komárom érkezik
Sz. v.	3·35 éjjel	6·15 regg.	6·26 regg.	9·05 d. e.
Sz. v.	12·16 d. u.	2·48 d. u.	11·20 d. e.	2·28 d. u.
Sz. v.	5·25 d. u.	7·57 este	9·34 este	12·32 éjjel

	Székesfehérvár indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Czelldömölk érkezik
Sz. v.	9·25 d. e.	10·38 este	10·45 d. e.	1·14 d. u.
Sz. v.	2·14 d. u.	3·28 d. u.	3·45 d. u.	5·41 d. u.
Sz. v.	9·29 este	10·47 éjjel.		
V. v.	4·30 éjjel	8·07 reggel		

	Czelldömölk indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Székesfehérvár érkezik
Sz. v.	2·20 d. e.	4·46 d. u.	4·52 d. u.	6·08 este
Sz. v.	4·48 reggel	7·06 reggel	7·11 reggel	8·24 reggel
			4·52 reggel	6·10 reggel
			6·18 este	9·15 este*)

*) Junius 1-től szeptember 15-ig vasár- és ünnepnapokon.

	Székesfehérvár indul	Adony-Szabolcs indul	Paks érkezik
Sz. v.	9·10 reggel	11·05 d. e.	3.03 d. u,
Sz. v.	4·14 d. u.	6·11 d. u.	9·46 este

	Paks indul	Adony-Szabolcs indul	Székesfehérvár érkezik
Sz. v.	2·00 éjjel	6·23 reggel	7.39 reggel
Sz. v.	2·10 d. u.	6·17 d. u.	7·28 este

	Alba indul	Bicske érkezik	Bicske indul	Alba érkezik
Sz. v	9·05 reggel	11·29 d. u.	5·51 reggel	8·17 reggel
Sz. v.	3·03 d. u.	5·38 d. u.	6·24 este	8·42 este

	Alba indul	Sárbogárd érkezik	Sárbogárd indul	Alba érkezik
Sz. v.	9·23 reggel	10·57 d. e.	6·16 reggel	8·04 reggel
Sz. v.	2·58 d. u.	4·30 d. u.	12·21 d. u.	2·00 d. u.

ALAPITTATOTT 1872-IK ÉVBEN

ALAPITTATOTT 1872-IK ÉVBEN

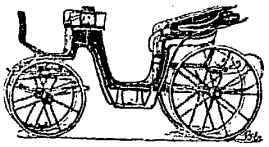

FŐHERCEGI KAMARAI SZÁLLITÓ

KOVÁTS GYÖRGY

KOCSIGYÁRTÓ

SZÉKESFEHÉRVÁR, FAZEKAS-UTCA 4-IK SZÁM.

Raktárt tartok mindennemü uj és javitott kocsikból. Javitások gyorsan, pontosan és jutányosan készülnek. Mintakönyv és költségvetés ingyen!

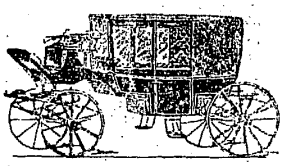

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000201